

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України у Харківській області
Слідчий відділ

пр. Льва Ландау, 231, м. Харків, 61038, тел. (057) 700-16-61
E-mail: usbu_khr@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001711

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Харків

« 14 » квітень 2026 року

Слідчий слідчого відділу Управління СБ України у Харківській області капітан юстиції Бистрицька Ірина Владиславівна, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесені 23.05.2024 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №12024221140000607, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 2, 36, 40, 42, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Пешкова Олександра Ігоровича, 13.10.1972 року народження, уродженця м. Мурманська, Мурманської області, громадянина Російської Федерації, росіянина, зареєстрованого та проживаючого за адресою: Російська Федерація. Мурманська область, м. Полярний, вул. Душенова, 6.7, кв. 3, паспорт громадянина РФ серії 4717 №593928, виданий ТП в м. Полярний Міжрайонного відділення УФМС росії по Мурманській області 19.10.2017 року, станом на 23.05.2024 обіймаючого посаду за тимчасовим штатом: начальник центру (об'єднаного, планування і координації вогневого ураження) – заступник командувача (з вогневого ураження) ОУВ (с) ЗС РФ.

про те, що він обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаному з умисним вбивством, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України (в редакції статті чинної на час вчинення кримінального правопорушення).

Фактичні обставини кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України у вчиненні якого підозрюється Пешков О.І.:

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до ст. 48 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08 червня 1977 року (далі – ДП I) для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об'єктів.

Відповідно до ст. 51 ДП I визначено, що цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями. Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено напади, не спрямовані на конкретні воєнні об'єкти. Напади невибіркового характеру заборонено, зокрема: напади, не спрямовані на конкретні воєнні об'єкти; напади, при яких застосовуються методи або засоби ведення воєнних дій, які не можуть бути спрямовані на конкретні воєнні об'єкти; напади, при яких застосовуються методи або засоби ведення воєнних дій, наслідки яких не можуть бути обмежені, як це вимагається згідно з цим Протоколом, і які, таким чином, у кожному такому випадку поразяють воєнні об'єкти й цивільних осіб або цивільні об'єкти, не розрізняючи їх.

Відповідно до ст. 52 ДП I забороняє здійснювати напади на цивільні об'єкти та зазначає про те, що напади повинні суворо обмежуватися об'єктами, які через свій характер, розміщення, призначення або використання вносять

ефективний вклад у воєнні дії і повне або часткове руйнування, захоплення чи нейтралізація яких за існуючих у даний момент обставин, дає явну воєнну перевагу. У разі сумніву в тому, чи не використовується об'єкт, який звичайно призначений для цивільних цілей, наприклад, місце відправлення культу, житловий будинок чи інші житлові будови або школа, для ефективної підтримки воєнних дій, передбачається, що такий об'єкт використовується в цивільних цілях.

Крім того, відповідно до ст. 57 ДП І зазначає, що при проведенні воєнних операцій повинна постійно виявлятися турбота про те, щоб оберігати цивільне населення, цивільних осіб і цивільні об'єкти. У зв'язку з чим мають дотримуватись, у тому числі, такі запобіжні заходи.

Ті, хто планує напад або приймає рішення про його здійснення: роблять все практично можливе, щоб пересвідчитися в тому, що об'єкти нападу не є ні цивільними особами, ні цивільними об'єктами й не підлягають особливому захисту, а є воєнними об'єктами і що згідно з положенням цього Протоколу напад на них не заборонено; вживають усіх практично можливих запобіжних заходів при виборі засобів і методів нападу з тим, щоб уникнути випадкових втрат життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і випадкової шкоди цивільним об'єктам і, в усякому випадку, звести їх до мінімуму; утримуються від прийняття рішень про здійснення будь-якого нападу, який, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається одержати; напад відміняється або зупиняється, якщо стає очевидним, що об'єкт не є воєнним, що він підлягає особливому захисту, або що напад, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається отримати.

Згідно п. «b» ч. 3 ст. 85 ДП І вчинення нападу невибіркового характеру, що торкається цивільного населення або цивільних об'єктів, коли відомо, що такий напад стане причиною надмірних втрат життя, поранень серед цивільного населення або завдасть шкоди цивільним об'єктам, як це визначено в пунктах а. 2, а. 3 статті 57.

Крім того, відповідно до ст. 8(2)(b)(iv) Римського статуту Міжнародного кримінального суду, який ратифікований Верховною Радою України 21.08.2024 Законом № 3909-IX, умисне вчинення нападу з усвідомленням того, що такий напад призведе до випадкової загибелі чи поранення цивільних осіб або заподіє шкоди цивільним об'єктам чи масштабної, довготривалої та серйозної шкоди навколишньому природному середовищу, яка буде явно надмірною в порівнянні з конкретною та безпосередньо очікуваною загальною військовою перевагою є воєнними злочинами.

24 лютого 2022 року після оголошення президентом РФ про початок «спеціальної воєнної операції», військові підрозділи, підконтрольні РФ, перетнули російсько-український кордон та розпочали вторгнення на територію України. Цього ж дня на Харківщині військовослужбовці ЗС РФ розпочали

напади на Сили оборони України, а також цивільні об'єкти та цивільне населення на території Харківської області.

Вживаючи заходи з відсічі збройної агресії РФ, упродовж 2022-2023 років ЗСУ проводились успішні контрнаступальні дії, що дозволило звільнити з-під окупації ЗС РФ території Київської, Харківської Сумської, Чернігівської, Миколаївської областей та окремих районів Запорізької, Херсонської, Донецької та Луганської областей.

Надалі вищим військово-політичним керівництвом РФ для ведення агресивної війни на території України створено об'єднане угруповання військ (сил) в Україні (далі – ОУВ (с) ЗС РФ). Керівництво вказаного міжвидового оперативно-стратегічного об'єднання безпосередньо здійснювало управління усіма військовими підрозділами ЗС РФ, залученими до ведення бойових дій.

На початку березня 2022 року (точні дату та час досудовим розслідуванням не встановлено) Генеральним штабом РФ прийнято рішення про розширення асортименту високоточних засобів ураження в тактичній та оперативній глибині, що здійснювалося в межах відкритої збройної агресії РФ проти України. Рішення було реалізовано за рахунок випробувань використання зенітного ракетного дивізіону С-300/С-400 повітряно – космічних сил РФ для ракетних ударів по наземних цілях до 100 км і більше.

Після проведення відповідних випробувань в кінці березня 2022 року (точні дату та час досудовим розслідуванням не встановлено) остаточно доопрацьовано комплекс та затверджено рішення про застосування для ураження наземних цілей на дальності до 90 км для ЗКР типу 5В55 і до 150 км для ЗКР типу 48Н6, що використовуються в ЗРК С-300/С-400.

Відповідно до вказівок начальника Генерального штабу ЗС РФ у квітні 2022 року (точні дату та час досудовим розслідуванням не встановлено) на базі ЗРК С-300/С-400 93 ЗРП 4-ї дивізії протиповітряної оборони 1-ї армії протиповітряної та протиракетної оборони особливого призначення сформовано першу спеціальну тактичну ракетну групу (далі – СТРГ) на Лугансько-Донецькому напрямку. Надалі було сформовано ще шість СТРГ, які діяли на всіх наявних на той час напрямках, у тому числі СТРГ № 3, на базі 568 зрп 76-ї дивізії протиповітряної оборони 14 армії військово-повітряних сил та протиповітряної оборони Центрального військового округу.

Відповідно до прийнятого рішення СТРГ призначались для нанесення вогневого ураження по наземним нерухомим цілям з відомими топографічними координатами у всій зоні відповідальності (смузі) ОУВ(с) ЗС РФ з нанесенням як масованих (здійснюваних за єдиним планом масованих авіаційних ударів, ударів сил і засобів флоту), так і окремих ракетних ударів середньої та великої дальності.

На початку 2023 року з метою покращення оперативно-бойової ситуації на фронті та стримування контрнаступальних дій Сил оборони України, вищим військовим керівництвом ЗС РФ проведено організаційно-штатні зміни в командуванні ОУВ (с) ЗС РФ, відповідно до яких 11.01.2023 на посаду командувача ОУВ (с) ЗС РФ призначено начальника Генерального Штабу ЗС РФ генерала армії Герасимова Валерія Васильовича, а на посаду начальника штабу – першого заступника командувача ОУВ (с) ЗС РФ призначено заступника начальника Генерального штабу Збройних сил РФ генерал-полковника

Кіма Олексія Ростиславовича (особистий номер Н-225607), який обіймає зазначену посаду і до цього часу.

До виконання злочинних завдань на території України у ході ведення міжнародного збройного конфлікту вищим військово-політичним керівництвом РФ залучено у складі ЗС РФ ракетні підрозділи Сухопутних військ РФ, безпосереднє керівництво якими здійснює начальник Генерального штабу ЗС РФ, командувач ОУВ (с) ЗС РФ генерал армії Герасимов В.В. та заступник начальника Генерального штабу ЗС РФ, за тимчасовим штатним розписом – начальник штабу – перший заступник командувача ОУВ (с) ЗС РФ генерал-полковник Кім О.Р., який у своїй діяльності керується Конституцією РФ, військовими статутами ЗС РФ та іншими нормативно-правовими актами, в т.ч. і нормами міжнародного гуманітарного права.

Посаду начальника розвідки – заступника начальника штабу з розвідки розвідувального управління штабу ОУВ (с) ЗС РФ станом на 22.05.2024 обіймав полковник Монетов Сергій Петрович (особистий номер У-027636).

Зокрема, з метою реалізації стратегічних операцій в рамках так званої «спеціальної воєнної операції», на виконання спільного злочинного замислу, начальник штабу – перший заступник командувача ОУВ (с) ЗС РФ Кім О.Р., відповідно до покладених на нього функціональних обов'язків та службових повноважень, мав забезпечити організацію, планування та проведення бойових дій на території України, а також здійснювати ефективний контроль за воєнними діями та керувати ними.

Крім того, в ОУВ (с) ЗС РФ діяв Центр (об'єднаного, планування і координації вогневого ураження) ОУВ (с) ЗС РФ, який створено для підготовки пропозицій та планування застосування військ (сил) на користь вогневої (ядерної) поразки противника, а також управління ураженням критично важливих об'єктів противника.

Серед іншого встановлено, що станом на 22.05.2024 Центром (об'єднаного, планування і координації вогневого ураження) ОУВ (с) ЗС РФ керував начальник центру – заступник командувача (з вогневого ураження) ОУВ (с) ЗС РФ віце-адмірал Пешков Олександр Ігорович (особистий номер У-865475) та до складу якої входив начальник управління (військ ППО-ПРО) ОУВ (с) ЗС РФ генерал-лейтенант Циганов Андрій Анатолійович (особистий номер Т-083143).

Таким чином, Пешков О.І. як начальник Центру (об'єднаного, планування і координації вогневого ураження) – заступник командувача (з вогневого ураження) ОУВ (с) ЗС РФ усвідомлював обставини існування міжнародного збройного конфлікту на території України, а також свою участь в бойових діях у ньому.

Згідно з Положенням про військовий округ ЗС РФ, затвердженим указом президента РФ від 19.04.2017 № 177, війська, що дислоковані на території військового округу або виконують завдання в його межах, можуть підпорядковуватися командувачу військ безпосередньо, оперативного або зі спеціальних питань. Для вирішення оборонних завдань в оперативне підпорядкування командувача можуть передаватися різні військові об'єднання та частини відповідно до Плану застосування ЗС РФ та інших нормативних актів. Оперативне підпорядкування може бути постійним або тимчасовим, при цьому

зберігається підпорядкування центральним органам військового управління та іншим відповідним органам (п. п. 8, 9, 16, 18, 28 Положення).

Статут внутрішньої служби ЗС РФ, затверджений наказом президента РФ «Про затвердження загальновійськових статутів Збройних Сил російської федерації» від 10.11.2007 № 1495 визначає єдиноначальність як основний принцип побудови збройних сил, керування ними та взаємовідносин між військовослужбовцями. Єдиноначальність означає, що командир має повну розпорядчу владу над підлеглими і несе персональну відповідальність перед державою за всі аспекти діяльності військової частини та кожного військовослужбовця (ст. ст. 33, 34 Статуту).

Відповідно до ст. 54 «Тимчасової настанови зі служби штабів об'єднань ЗС РФ» від 2010 року (надалі – НСШ) управління військами (силами) полягає в постійній цілеспрямованій діяльності командувачів, штабів і інших органів військового управління щодо підтримання постійної бойової та мобілізаційної готовності військ, оперативної підготовки штабів, підготовки операцій та керівництва військами при виконанні ними завдань згідно з призначенням у мирний час, у період безпосередньої загрози агресії та в ході воєнних дій.

Статтею 55 НСШ зазначено, що управління військами організовується та здійснюється на основі рішення командувача. Управління військами він здійснює особисто, через штаб, а також через своїх заступників, начальників родів військ, управлінь, відділів (відділень) та служб об'єднання у відповідності до наказів, директив, розпоряджень, вказівок старших військових начальників (штабів) та прийнятих рішень.

Управління військами включає збір та аналіз даних, прийняття рішень, планування операцій, організацію взаємодії та забезпечення, контроль та допомогу підлеглим штабам, керівництво діями військ і підтримку їх морального стану. Командувач визначає основи управління під час прийняття рішень на операцію, а начальник штабу є безпосереднім організатором управління. Група планування вогневого та ядерного ураження займається плануванням застосування військ для ураження супротивника (ст. ст. 56, 66 93 НСШ).

Після отримання оперативної директиви командувач і штаб починають підготовку операції. Командувач особисто, за участі штабу та інших керівників, з'ясовує завдання, оцінює обстановку і приймає рішення. Потім він визначає завдання для військ, затверджує плани (замисли) заступників і начальників родів військ. На основі рішень командувача штаб планує операцію разом із заступниками та начальниками родів військ (ст. ст. 117, 118, 119, 126 НСШ).

У ході організації взаємодії щодо вогневого (ядерного) ураження противника узгоджуються дії сил і засобів, а також питання їх забезпечення та управління. Безпосереднє планування здійснюється в штабах об'єднань видів збройних сил і конкретизує загальне планування. Детальне планування визначає завдання по ураженню противника, включаючи цілі, місце, час, виконавців, витрати боєприпасів, методи ураження, управління, маневр і взаємодію між силами. Основу розробленого плану операції складає його оперативна частина – детально розроблене рішення командувача на карті з пояснювальною запискою до неї з відображенням потенційно небезпечних об'єктів в зоні відповідальності (ст. ст. 140, 141, 142, 144 НСШ).

Відповідно до ст. 74 Тимчасової настанови з підготовки та ведення воєнних дій ЗС РФ, частина 3, Операції та бойові дії об'єднань видів та родів військ ЗС РФ, 2010 рік (далі – ТН ПВВД-3) після усвідомлення завдання, оцінки обстановки, командувач приймає рішення, в якому визначає: замисел операції; завдання військам. Основу рішення складає замисел, у якому визначаються: напрямки зосередження основних зусиль (головного та інших ударів); способи виконання оперативних завдань; угруповання військ та їх оперативне шиккування (бойовий порядок).

Статтею 18 бойового Статуту сухопутних військ РФ (наказ Міністра оборони РФ від 04.02.2019 № 07, частина I (дивізія, бригада, полк) визначено, що управління військовими частинами (підрозділами) – це цілеспрямована діяльність командирів, штабів по підтримці постійної бойової та мобілізаційної готовності військових частин (підрозділів), підготовці їх до виконання поставлених задач, керівництва військовими частинами (підрозділами) при виконанні задач відповідно до призначення.

Управління військовими частинами (підрозділами) організовується та здійснюється на підставі рішення командира, яке включає: замисел боя (бойових дій); бойові задачі військовим частинам (підрозділам) елементів бойового порядку; основи взаємодії, всебічного забезпечення та управління.

Командир несе особисту відповідальність за прийняті рішення та виконання поставлених задач. Він зобов'язаний у встановлені строки організувати виконання задач, поставлених старшим командиром (начальником), керувати безпосередньою підготовкою підпорядкованих військових частин (підрозділів) до бойових дій, а також наполегливо і безперервно керувати ними, домагаючись виконання прийнятого рішення.

Управління військовими частинами (підрозділами) командир здійснює особисто, через штаб, а також через своїх заступників, начальників родів військ і служб з'єднання (військової частини), у відповідності з діючим законодавством, наказами, розпорядженнями, вказівками вищих командувачів (командирів, начальників), штабів, прийнятими рішеннями та вимогами по забезпеченню безпеки інформації.

У ст. 65 ТН ПВВД-3 зазначено, що для управління військами (силами) завчасно створюється система управління (далі – СУ), яка являє собою сукупність функціонально взаємопов'язаних між собою органів воєнного управління (командувачі, командири і штаби).

Стаття 70 ТН ПВВД-3 покладає відповідальність за організацію СУ на начальника штабу. На основі вказівок командувача і рішення на операцію він приймає рішення на організацію управління в операції.

Стаття 126 НСШ визначає, що на основі рішення командувача, його вказівок та поставлених підпорядкованим об'єднанням, з'єднанням і частинам завдань, штаб спільно із заступниками командувача, начальниками родів військ, відділів, планує операцію.

Відповідно до ст. ст. 1, 2 НСШ (Глава I, Основи роботи штабів) штаб є основним органом управління військами (силами) і призначений для керівництва їх повсякденною та бойовою діяльністю в мирний і воєнний час. Свою роботу штаб здійснює на підставі рішень, наказів, директив та вказівок командуючого (командира), а також розпоряджень вищого штабу.

Їм належить провідна роль у підготовці та виконанні поставлених задач, проведення операцій (бойових дій).

Відповідно до ст. 93 НСШ група планування вогневого та ядерного ураження супротивника призначена для планування застосування військ (сил) в інтересах вогневого (ядерного) ураження супротивника, вироблення пропозицій в замисел і для завершення прийняття рішення командуючого по вогневому (ядерному) ураженню супротивника.

У ст. ст. 140, 141, 142 НСШ вказано, що у ході організації взаємодії по питанням вогневого (ядерного) ураження противника узгоджуються дії сил і засобів при вирішенні кожної оперативної задачі, а також питання їх всебічного забезпечення та порядку управління.

Безпосереднє планування вогневого (ядерного) ураження противника в операції здійснюється в штабах об'єднань видів збройних сил, управліннях відділах (відділеннях) родів військ та спеціальних військ (служб) загальновійськових об'єднань. Воно є продовженням загального планування.

У процесі безпосереднього планування результати загального планування конкретизуються стосовно завдань сил і засобів вогневого ураження видів збройних сил, родів військ та спеціальних військ. На його основі здійснюється детальне планування вогневого ураження противника.

Детальне планування вогневого (ядерного) ураження противника здійснюється в інтересах постановки завдань по вогневому ураженню противника безпосередньо підпорядкованим силам і засобам. При цьому завдання вогневого ураження конкретизуються по цілям, місцю, часу, виконавцям, витраті боєприпасів, методам вогневого ураження об'єктів, порядку управління і здійснення маневру, взаємодії між різними силами та засобами, виконуваними спільне вогневе завдання.

Згідно ст. 77 Статуту внутрішньої служби ЗС РФ, затвердженого Наказом президента РФ «Про затвердження загальновійськових статутів Збройних Сил Російської Федерації» від 10.11.2007 № 1495, «в ході виконання бойових завдань військовою частиною (підрозділом) командир (начальник), керуючись вимогами бойових статутів, повинен вживати заходи щодо дотримання норм міжнародного гуманітарного права».

Таким чином, Пешков О.І. обіймав відповідну посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих обов'язків повноважного командування, а отже був військовою службовою особою та зобов'язаний особисто дотримуватися законів та звичаїв війни, що закріплені в нормах міжнародного гуманітарного права, зокрема в Женевських конвенціях від 12.08.1949, Протоколі I та інших міжнародних договорах, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Станом на 23.05.2024 ЗС РФ продовжували ведення збройної агресії проти України, яка проводилась у формі стратегічної операції ОУВ (с) ЗС РФ. В умовах воєнно-стратегічної обстановки, яка склалася станом на 23.05.2024, організаційно-штатна структура ОУВ (с) ЗС РФ передбачала військових керівників, у тому числі відповідальних за планування та прийняття рішення щодо нанесення вогневого ураження силами та засобами ОУВ (с) ЗС РФ, до яких відносились засоби СТРГ № 3.

Так, відповідно до наявної інформації, планування застосування сил і засобів ОУВ (с) ЗС РФ на наступну добу відбувається в присутності командувача ОУВ (с) ЗС РФ та начальника штабу – першого заступника командувача ОУВ (с) ЗС РФ за наступним алгоритмом участі відповідальних осіб:

Начальник розвідки – заступник начальника штабу з розвідки розвідувального управління штабу ОУВ (с) ЗС РФ Монетов С.П., отримавши розвідувальну інформацію, сформував та доповів сформований перелік об'єктів для планового вогневого ураження противника на наступну добу начальнику штабу – першому заступнику командувача ОУВ (с) ЗС РФ Кіму О.Р., який після погодження передав до Центру (об'єднаного, планування і координації вогневого ураження) ОУВ (с) ЗС РФ.

Надалі начальник штабу – перший заступник командувача ОУВ (с) ЗС РФ генерал-полковник Кім О.В., будучи представником військового керівництва, тобто особою, яка уповноважена вирішувати питання воєнного планування і управління щодо застосування підпорядкованих йому військових частин та підлеглих військовослужбовців, отримавши розвідувальну інформацію від заступника начальника штабу з розвідки розвідувального управління штабу ОУВ (с) ЗС РФ Монетова С.П. про цілі на території м. Харків, які пропонувалися для ураження, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи настання суспільно небезпечних наслідків у вигляді загибелі та поранення цивільних осіб, пошкодження цивільних об'єктів та бажаючи настання таких наслідків, порушуючи закони та звичаї війни, визначені нормами міжнародного гуманітарного права, у невстановлені слідством дату та час, але не пізніше 22.05.2024, за невстановлених обставин поставив завдання начальнику Центру (об'єднаного, планування і координації вогневого ураження) – заступнику командувача (з вогневого ураження) ОУВ (с) ЗС РФ – віце-адміралу Пешкову О.І. щодо організації підготовки необхідних даних та пропозицій щодо вогневого ураження м. Харкова, а саме друкарського підприємства ТОВ «Фактор-Друк».

На виконання вказаного замислу начальник Центру (об'єднаного, планування і координації вогневого ураження) – заступник командувача (з вогневого ураження) ОУВ (с) ЗС РФ Пешков О.І., діючи умисно, усвідомлюючи явну злочинність наданого командувачем наказу та власних дій, діючи в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, передбачаючи можливість настання тяжких наслідків, у тому числі загибелі цивільного населення та пошкодження цивільних об'єктів та бажаючи їх настання, порушуючи закони та звичаї війни, визначені нормами міжнародного гуманітарного права, на виконання спільного злочинного умислу, у невстановлені дату та час, але не пізніше 22.05.2024, за невстановлених обставин надав злочинну вказівку начальнику управління (військ ППО-ПРО) ОУВ (с) ЗС РФ генерал-лейтенанту Циганову А.А. щодо підготовки та здійснення вогневого ураження противника на наступну добу по плановим цілям в м. Харкові, а також перебування засобів ураження у черговому режимі з часом їх готовності до вогневого ураження противника, у тому числі засобів ВКС–СТРГ.

Надалі начальник управління військ ППО-ПРО ОУВ (с) ЗС РФ Циганов А.А., усвідомлюючи обставини існування міжнародного збройного конфлікту на території України, а також свою безпосередню участь в бойових

діях, з метою реалізації спільного злочинного умислу, за попередньою змовою групою осіб із Кімом О.Р., Монетовим С.П., Пешковим О.І. та іншими невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ, діючи умисно, усвідомлюючи явну злочинність наданої вказівки та власних дій, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи настання суспільно небезпечних наслідків у вигляді загибелі та поранення цивільних осіб, пошкодження цивільних об'єктів та бажаючи настання таких наслідків, порушуючи закони та звичаї війни, визначені нормами міжнародного гуманітарного права, у точно невстановлену дату та час, але не пізніше 22.05.2024, здійснив безпосереднє управління через спеціально утворені допоміжні пункти управління силами та засобами вогневого ураження ВКС, а саме СТРГ.

Після затвердження рішення щодо здійснення вогневого ураження, в частині що стосується СТРГ, довів бойовим розпорядженням конкретним підрозділам безпосередню бойову задачу на здійснення ракетного удару, у тому числі характер цілі, координати цілі, час завдання удару, стартові позиції, засіб ураження – зенітні керовані ракети типу 5В55 зенітно-ракетного комплексу С-300.

Після завершення планування, у невстановлені дату та час, але не пізніше 22.05.2024, Кім О.Р., отримавши доповідь від начальника Центру (об'єднаного, планування і координації вогневого ураження) заступника командувача (з вогневого ураження) ОУВ (с) ЗС РФ Пешкова О.І., сформовану на підставі розвідувальної інформації від начальника розвідки – заступника начальника штабу з розвідки розвідувального управління штабу ОУВ (с) ЗС РФ Монетова С.П. та начальника управління (військ ППО-ПРО) ОУВ (с) ЗС РФ Циганова А.А., з метою реалізації спільного злочинного умислу, у точно невстановлену дату та час, але не пізніше 22.05.2024, за невстановлених обставин ухвалив остаточне рішення, підписавши підготовлене штабом бойове розпорядження на виконання відповідного бойового завдання, в якому визначив задум операції, основи взаємодії, всіх видів забезпечення та управління, конкретні цілі для вогневого ураження, сили, засоби та час нанесення конкретних ударів.

Так, у невстановлений досудовим слідством час, але не пізніше 10 год. 00 хв. 23.05.2024 (більш точно встановити час в ході проведення досудового розслідування не виявилось можливим), начальником штабу – першим заступником командувача ОУВ (с) ЗС РФ Кімом О.Р. прийнято рішення щодо здійснення ракетного удару із використанням 3 зенітних керованих ракет типу 5В55, із числа сил та засобів СТРГ № 3, по виробничим об'єктам друкарського підприємства ТОВ «Фактор-Друк», що розташоване за адресою: м. Харків, Основ'янський район, вул. Друкарська, буд. 51.

За час збройної агресії РФ, підрозділи Збройних Сил України та/або інші військові формування та військова техніка на території виробничих об'єктів друкарського підприємства ТОВ «Фактор-Друк» не знаходилися та у воєнних цілях даний об'єкт не використовувався, у зв'язку з чим він не був військовим об'єктом за своїм використанням чи призначенням, що могло б зробити його законною метою нападу.

Віце-адмірал Пешков О.І., генерал-лейтенант Циганов А.А., полковник Монетов С.П. діючи умисно, усвідомлюючи явну злочинність виданого генерал-полковником Кімом О.Р. наказу та власних дій, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи настання суспільно небезпечних наслідків у вигляді загибелі та поранення цивільних осіб, пошкодження цивільних об'єктів та бажаючи настання таких наслідків, порушуючи закони та звичаї війни, визначені нормами міжнародного гуманітарного права, забезпечили виконання зазначеного бойового розпорядження шляхом керівництва підпорядкованими їм силами і засобами.

Вказані особи, діючи в умовах збройного конфлікту і в безпосередньому зв'язку з ним, всупереч вищевказаним міжнародним нормам, які РФ ратифікувала та зобов'язалася виконувати, були обізнаними про характер цілей, які підлягали вогневому ураженню, усвідомлювали, що внаслідок ракетного удару можуть постраждати цивільні особи, які не беруть участі в збройному конфлікті, та нехтуючи цими обставинами, умисно, за попередньою змовою групою осіб, за невстановлених слідством обставин, прийняли рішення про нанесення ракетного удару.

23 травня 2024 року у невстановлений досудовим слідством час, але не пізніше 10 год. 00 хв., на виконання бойового наказу генерал-полковника Кіма О.Р., невстановлені органом досудового розслідування військовослужбовці СТРГ № 3, утвореної зі складу 568 зрп (в/ч 28042, 76 дивізії ППО та 14 А ВПС і ППО), під керівництвом невстановленої особи (командира тактичної групи), яка здійснювала безпосередньо управління і контроль виконання бойового завдання, зі стартових позицій в районі населених пунктів Строїтель, Гремяче, Шляхово та Шеїно Белгородської області РФ, здійснивши за допомогою ЗРК С-300 пуск 3 зенітних керованих ракет типу 5В55, нанесли вогневе ураження по визначеному об'єкту – ТОВ «Фактор-Друк», що за адресою: м. Харків, вул. Друкарська, буд. 51.

Вказане вогневе ураження призвело до загибелі 7 цивільних осіб та 9 осіб отримали тілесні ушкодження різного ступеня тяжкості.

Крім того, внаслідок здійснених ракетних ударів друкарське підприємство ТОВ «Фактор-Друк» зазнало істотних матеріальних та інфраструктурних втрат, які суттєво порушили його діяльність. Значної шкоди завдано майну друкарського підприємства, оскільки воно спеціалізувалося на друці навчальної і методичної літератури та забезпечувало виготовлення шкільних підручників, друк робочих зошитів і посібників, матеріали для вчителів і викладачів та продукцію для університетів та курсів України, твори сучасних українських авторів, перевидання класики.

Зазначений об'єкт цивільної інфраструктури станом на 23.05.2024 не відносився до об'єктів військового характеру, знищення його не було викликано військовою необхідністю та не надало військової переваги.

«Фактор-Друк» – найбільший в Україні поліграфічний комплекс повного циклу з виготовлення газетно-журнальної та книжкової продукції. Потенціал виробничих потужностей підприємства дозволяє видавати близько 50 млн. книжок у твердому та м'якому перепльотах, 100 млн. журналів та 300 млн. газет на рік.

Знищення виробничих потужностей підприємства у воєнний час суттєво послабило культурну стійкість суспільства, загальмував освітній процес і продемонстрував намір РФ воювати не лише з людьми, а й з мовою нації, її літературою та майбутніми поколіннями, що свідчить про цілеспрямоване посягання на культурну спадщину України.

Під час планування та здійснення нападу співучасники усвідомлювали, що використаний ними засіб ураження, враховуючи його тактико-технічні характеристики, а також місце розташування об'єкту нападу та його функціональне призначення, потягне за собою втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб та шкоду цивільним об'єктам, які будуть надмірними щодо конкретної і безпосередньої воєнної переваги, якої передбачалося досягти.

Ураховуючи вищевикладене, Пешков О.І., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з Кімом О.Р., Цигановим А.А., Монетовим С.П. та іншими військовослужбовцями ЗС РФ, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, тяжких наслідків та бажаючи їх настання, надавши злочинну вказівку начальнику управління (військ ППО-ПРО) ОУВ (с) ЗС РФ генерал-лейтенанту Циганову А.А. щодо підготовки та здійснення вогневого ураження противника на наступну добу по плановим цілям в м. Харкові, а також перебування засобів ураження у черговому режимі з часом їх готовності до вогневого ураження противника, у тому числі засобів ВКС-СТРГ, організував та забезпечив здійснення ракетного удару із застосування ЗРК С-300 по цивільному об'єкту м. Харкова, поєднаного з умисним вбивством та пораненням цивільних осіб, чим вчинив порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, зокрема передбачених ст. ст. 48, 51, 52, 57, 85 ч. 3 п. «б» Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол 1) від 08.06.1977.

Таким чином, громадянин Російської Федерації Пешков Олександр Ігорович, 13.10.1972 р. н. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаному з умисним вбивством, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України (в редакції статті чинної на час вчинення кримінального правопорушення).

Слідчий слідчого відділу
УСБУ у Харківській області
капітан юстиції

Ірина БИСТРИЦЬКА

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Харківської обласної прокуратури

Микола ГАРМАШ

СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ УКРАИНЫ

Управление Службы безопасности Украины в Харьковской области

Следственный отдел

пр. Льва Ландау, 231, г. Харьков, 61038, тел. (057) 700-16-61

E-mail: usbu_khr@ssu.gov.ua Код ЄГРПОУ 20001711

УВЕДОМЛЕНИЕ

о подозрении

г. Харьков

«14» апрель 2026 года

Следователь следственного отдела Управления СБ Украины в Харьковской области капитан юстиции Быстрицкая Ирина Владиславовна, рассмотрев материалы досудебного расследования, сведения о котором внесены 23.05.2024 в Единый реестр досудебных расследований под №12024221140000607, и установив наличие достаточных доказательств для подозрения лица в совершении уголовного правонарушения, в соответствии со ст.ст. 2, 36, 40, 42, 276-278 УПК Украины,

УВЕДОМИЛ:

Пешкова Александра Игоревича, 13.10.1972 года рождения, уроженца г. Мурманска, Мурманской области, гражданина Российской Федерации, русского, зарегистрированного и проживающего по адресу: Российская Федерация, Мурманская область, г. Полярный, ул. Душенова, 6.7, кв. 3, паспорт гражданина РФ серии 4717 №593928, выдан ТП в г. Полярный Межрайонного отделения УФМС России по Мурманской области 19.10.2017 года, по состоянию на 23.05.2024 занимающего должность по временному штату: начальник центра (объединенного, планирования и координации огневого поражения) – заместитель командующего (по огневому поражению) ОГВ (с) ВС РФ.

о том, что он обоснованно подозревается в нарушении законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, сопряженном с умышленным убийством, совершенном по

Переводчик

 Н.И.Варич

предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 438 УК Украины (в редакции статьи, действующей на момент совершения уголовного правонарушения). Фактические обстоятельства уголовного преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 438 УК Украины, в совершении которого подозревается

Пешков А.И.:

С февраля 2014 года по настоящее время продолжается международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией Российской Федерации против Украины и оккупацией части территории Украины. В ходе указанного международного вооруженного конфликта 24 февраля 2022 г. президент РФ объявил начало так называемой специальной военной операции, заключавшейся в осуществлении полномасштабного вторжения ВС РФ, других вооруженных формирований РФ и подконтрольных им группировок иррегулярных вооруженных формирований на территорию Украины.

Факт полномасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины 24.02.2022 не скрывался властями РФ, а также установлен решениями международных организаций, в частности, резолюцией Генеральной ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 «Об агрессии против Украины», п. п. 1, 3 Вывода 300 (2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы «Последствия агрессии Российской Федерации против Украины», п. п. 17, 18 Приказа Международного Суда ООН от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу «Обвинение в геноциде в соответствии с Конвенцией о предотвращении преступления геноцида и наказание за него (Украина против РФ и др.)».

Согласно ст. 2, общей для Женевских конвенций о защите жертв войны 1949 года, данные конвенции, как и другие акты законов и обычаев войны (международного гуманитарного права), применяются ко всем случаям объявленной войны или любому другому вооруженному конфликту, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договорными Сторонами, даже если одна из них не признает состояния войны, в том числе ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договорной Стороны, даже если эта оккупация не подвергается никакому вооруженному сопротивлению.

Согласно ст. 48 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 г., касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 08 июня 1977 г. (далее – ДП I) для обеспечения уважения и защиты гражданского населения и гражданских объектов стороны, находящиеся в конфликте, должны всегда различать гражданское население и комбатантов, а также гражданские и военные объекты и соответственно направлять свои действия только против военных объектов.

Согласно ст. 51 ДП I определено, что гражданское население и отдельные гражданские лица пользуются всеобщей защитой от опасностей, возникающих в связи с военными операциями. Гражданское население как таковое, а также отдельные гражданские лица не должны являться объектом нападений.

Переводчик

Н.И.Варич

Запрещены нападения, не направленные на конкретные военные объекты. Нападения неизбирательного характера запрещены, в частности: нападения, не направленные на конкретные военные объекты; нападения, при которых применяются методы или средства ведения военных действий, не могут быть направлены на конкретные военные объекты; нападения, при которых применяются методы или средства ведения военных действий, последствия которых не могут быть ограничены, как это требуется в соответствии с настоящим Протоколом, и которые, таким образом, в каждом таком случае поражают военные объекты и гражданских лиц либо гражданские объекты, не различая их.

Согласно ст. 52 ДП I запрещает совершать нападения на гражданские объекты и указывает на то, что нападения должны строго ограничиваться объектами, которые в силу своего характера, размещения, назначения или использования вносят эффективный вклад в военные действия и полное или частичное разрушение, захват или нейтрализация которых при существующих в данный момент обстоятельствах дает явное преимущество. В случае сомнения в том, не используется ли объект, обычно предназначенный для гражданских целей, например, место отправления культа, жилой дом или другие жилые здания либо школа, для эффективной поддержки военных действий, предполагается, что такой объект используется в гражданских целях.

Кроме того, согласно ст. 57 ДП I отмечает, что при проведении военных операций должна постоянно проявляться забота о том, чтобы оберегать гражданское население, гражданских лиц и гражданские объекты. В связи с чем должны соблюдаться, в том числе, такие меры предосторожности.

Те, кто планирует нападение или принимает решение о его осуществлении: делают все практически возможное, чтобы убедиться в том, что объекты нападения не являются ни гражданскими лицами, ни гражданскими объектами и не подлежат особой защите, а являются военными объектами и что согласно положению настоящего Протокола нападение на них не запрещено; принимают все практически возможные меры предосторожности при выборе средств и методов нападения с тем, чтобы избежать случайных потерь жизни среди гражданского населения, ранения гражданских лиц и случайного вреда гражданским объектам и, во всяком случае, свести их к минимуму; воздерживаются от принятия решений об осуществлении любого нападения, которое, как можно ожидать, вызовет случайные потери жизни среди гражданского населения, ранение гражданских лиц и нанесет случайный ущерб гражданским объектам либо то и другое вместе, что было бы чрезмерным относительно конкретного и прямого военного преимущества, которое предполагается получить; нападение отменяется или останавливается, если становится очевидным, что объект не является военным, что он подлежит особой защите, либо что нападение, как можно ожидать, вызовет случайные потери жизни среди гражданского населения, ранение гражданских лиц и нанесет случайный ущерб гражданским объектам или то и другое вместе, что

было бы чрезмерным относительно конкретного и прямого военного преимущества, которое предполагается получить.

Согласно п. «б» ч. 3 ст. 85 ДП I совершение нападения неизбирательного характера, затрагивающего гражданское население или гражданские объекты, когда известно, что такое нападение станет причиной чрезмерных потерь жизни, ранений среди гражданского населения или нанесет ущерб гражданским объектам, как это определено в пунктах а. 2, а. 3 статьи 57.

Кроме того, в соответствии со ст. 8(2)(b)(iv) Римского устава Международного уголовного суда, ратифицированного Верховной Радой Украины 21.08.2024 Законом № 3909-IX, умышленное совершение нападения с осознанием того, что такое нападение приведет к случайной гибели или ранению гражданских лиц либо причинит ущерб (вред) гражданским объектам или масштабный, долговременный и серьезный ущерб окружающей среде, что будет явно чрезмерным по сравнению с конкретным и непосредственно ожидаемым общим военным преимуществом, является военным преступлением.

24 февраля 2022 года после объявления президентом РФ о начале «специальной военной операции» военные подразделения, подконтрольные РФ, пересекли российско-украинскую границу и начали вторжение на территорию Украины. В этот же день в Харьковской области военнослужащие ВС РФ начали нападения на Силы обороны Украины, а также на гражданские объекты и гражданское население на территории Харьковской области.

Принимая меры по отражению вооруженной агрессии РФ, в течение 2022-2023 годов ВСУ проводились успешные контрнаступательные действия, что позволило освободить из-под оккупации ВС РФ территории Киевской, Харьковской, Сумской, Черниговской, Николаевской областей и отдельных районов Запорожской, Херсонской, Донецкой и Луганской областей.

В дальнейшем высшим военно-политическим руководством РФ для ведения агрессивной войны на территории Украины создана объединенная группировка войск (сил) в Украине (далее – ОГВ(с) ВС РФ). Руководство указанного межвидового оперативно-стратегического объединения напрямую осуществляло управление всеми военными подразделениями ВС РФ, вовлеченными в ведение боевых действий.

В начале марта 2022 года (точные даты и время досудебным расследованием не установлены) Генеральным штабом РФ принято решение о расширении ассортимента высокоточных средств поражения в тактической и оперативной глубине, которое осуществлялось в рамках открытой вооруженной агрессии РФ против Украины. Решение было реализовано за счет испытаний использования зенитного ракетного дивизиона С-300/С-400 воздушно-космических сил РФ для ракетных ударов по наземным целям до 100 км и более.

Переводчик

Н.И.Варич

После проведения соответствующих испытаний в конце марта 2022 года (точные даты и время досудебным расследованием не установлены) окончательно доработан комплекс и утверждено решение о применении для поражения наземных целей на дальности до 90 км для ЗКР типа 5В55 и до 150 км для ЗКР типа 48Н6, используемых в ЗРК С-300/С-400.

В соответствии с указаниями начальника Генерального штаба ВС РФ в апреле 2022 года на базе ЗРК С-300/С-400 93 ЗРП 4-й дивизии противовоздушной обороны 1-й армии противовоздушной и противоракетной обороны особого назначения сформирована первая специальная тактическая ракетная группа (далее – СТРГ) на Луганско-Донецком направлении. В дальнейшем было сформировано еще шесть СТРГ, действовавших на всех имеющихся в то время направлениях, в том числе СТРГ № 3, на базе 568 зрп 76-й дивизии противовоздушной обороны 14 армии военно-воздушных сил и противовоздушной обороны Центрального военного округа.

В соответствии с принятым решением СТРГ предназначались для нанесения огневого поражения по наземным неподвижным целям с известными топографическими координатами во всей зоне ответственности (полосе) ОГВ(с) ВС РФ с нанесением как массированных (осуществляемых по единому плану массированных авиационных ударов, ударов сил и средств флота), так и отдельных ракетных ударов средней и большой дальности.

В начале 2023 года с целью улучшения оперативно-боевой ситуации на фронте и сдерживания контрнаступательных действий Сил обороны Украины, высшим военным руководством ВС РФ проведены организационно-штатные изменения в командовании ОГВ(с) ВС РФ, согласно которым 11.01.2023 на должность командующего ОГВ(с) ВС РФ назначен начальник Генерального Штаба ВС РФ генерал армии Герасимов Валерий Васильевич, а на должность начальника штаба – первый заместитель командующего ОГВ(с) ВС РФ назначен заместитель начальника Генерального штаба ВС РФ генерал-полковник Ким Алексей Ростиславович (личный номер Н-225607), занимающий указанную должность до настоящего времени.

Для выполнения преступных задач на территории Украины в ходе ведения международного вооруженного конфликта высшим военно-политическим руководством РФ привлечены в составе Вооруженных сил РФ ракетные подразделения Сухопутных войск РФ, непосредственное руководство которыми осуществляет начальник Генерального штаба Вооруженных сил РФ, командующий ОГВ(с) ВС РФ генерал армии Герасимов В.В. и заместитель начальника Генерального штаба ВС РФ, по временному штатному расписанию – начальник штаба – первый заместитель командующего ОГВ(с) ВС РФ генерал-полковник Ким А.Р., который в своей деятельности руководствуется Конституцией РФ, военными уставами ВС РФ и другими нормативно-правовыми актами, в т.ч. и нормами международного гуманитарного права..

Должность начальника разведки – заместителя начальника штаба по разведке разведывательного управления штаба ОГВ(с) ВС РФ по состоянию на

Переводчик

Н.И.Варич

22.05.2024 занимал полковник Монетов Сергей Петрович (личный номер ОУ-027636).

В частности, с целью реализации стратегических операций в рамках так называемой «специальной военной операции», во исполнение совместного преступного замысла, начальник штаба – первый заместитель командующего ОГВ(с) ВС РФ Ким А.Р., в соответствии с возложенными на него функциональными обязанностями и служебными полномочиями, должен был обеспечить организацию, планирование и проведение боевых действий на территории Украины, а также осуществлять эффективный контроль за военными действиями и управлять ими.

Кроме того, в ОГВ(с) ВС РФ действовал Центр (объединенного, планирования и координации огневого поражения) ОГВ(с) ВС РФ, который создан для подготовки предложений и планирования применения войск (сил) в пользу огневого (ядерного) поражения противника, а также управления поражением критически важных объектов противника.

Среди прочего установлено, что по состоянию на 22.05.2024 Центром (объединенного, планирования и координации огневого поражения) ОГВ (с) ВС РФ руководил начальник центра – заместитель командующего (по огневому поражению) ОГВ (с) ВС РФ вице-адмирал Пешков Александр Игоревич (личный номер У-865475) и в состав которой входил начальник управления (войск ПВО-ПРО) ОГВ (с) ВС РФ генерал-лейтенант Цыганов Андрей Анатольевич (личный номер Т-083143).

Таким образом, Пешков А.И. как начальник Центра (объединенного, планирования и координации огневого поражения) – заместитель командующего (по огневому поражению) ОГВ(с) ВС РФ осознавал обстоятельства существования международного вооруженного конфликта на территории Украины, а также свое участие в боевых действиях в нем.

Согласно Положению о военном округе ВС РФ, утвержденному указом президента РФ от 19.04.2017 № 177, войска, дислоцированные на территории военного округа или выполняющие задачи в его пределах, могут подчиняться командующему войсками непосредственно, оперативно или по специальным вопросам. Для решения оборонительных задач в оперативное подчинение командующего могут передаваться разные войсковые объединения и части в согласовании с Планом применения ВС РФ и других нормативных актов. Оперативное подчинение может быть постоянным или временным, при этом сохраняется подчинение центральным органам военного управления и другим соответствующим органам (п. 8, 9, 16, 18, 28 Положения).

Устав внутренней службы ВС РФ, утвержденный приказом президента РФ «Об утверждении общевоинских уставов Вооруженных Сил российской федерации» от 10.11.2007 № 1495, определяет единоначалие как основной принцип построения вооруженных сил, управления ими и взаимоотношений между военнослужащими. Единоначальность означает, что командир имеет полную распорядительную власть над подчиненными и несет персональную

Переводчик

Н.И.Варич

ответственность перед государством за все аспекты деятельности воинской части и каждого военнослужащего (ст. ст. 33, 34 Устава).

Согласно ст. 54 «Временного наставления по службе штабов объединений ВС РФ» от 2010 года (далее – НСШ) управление войсками (силами) состоит в постоянной целенаправленной деятельности командующих, штабов и других органов военного управления по поддержанию постоянной боевой и мобилизационной готовности войск, оперативной подготовки штабов, подготовки операций и руководства войсками при выполнении ими задач согласно назначению в мирное время, в период непосредственной угрозы агрессии и в ходе военных действий.

Статья 55 НСШ отмечает, что управление войсками организуется и осуществляется на основе решения командующего. Управление войсками он осуществляет лично через штаб, а также через своих заместителей, начальников родов войск, управлений, отделов (отделений) и служб объединения в соответствии с приказами, директивами, распоряжениями, указаниями старших военных начальников (штабов) и принятых решений.

Управление войсками включает сбор и анализ данных, принятие решений, планирование операций, организацию взаимодействия и обеспечения, контроль и помощь подчиненным штабам, руководство действиями войск и поддержание их морального состояния. Командующий определяет базы управления при принятии решений на операцию, а начальник штаба является непосредственным организатором управления. Группа планирования огневого и ядерного поражения занимается планированием применения войск для поражения противника (ст. ст. 56, 66 93 НСШ).

После получения оперативной директивы командующий и штаб приступают к подготовке операции. Командующий лично, с участием штаба и других руководителей, выясняет задачи, оценивает обстановку и принимает решение. Затем он определяет задачи для войск, утверждает планы (замыслы) заместителей и начальников родов войск. На основе решений командующего штаб планирует операцию вместе с заместителями и начальниками родов войск (ст. ст. 117, 118, 119, 126 НСШ).

В ходе организации взаимодействия по огневому (ядерному) поражению противника согласовываются действия сил и средств, а также вопросы их обеспечения и управления. Непосредственное планирование осуществляется в штабах объединений видов вооруженных сил и конкретизирует общее планирование. Детальное планирование определяет задачи по поражению противника, включая цели, место, время, исполнителей, затраты боеприпасов, методы поражения, управления, маневр и взаимодействие между силами. Основу разработанного плана операции составляет его оперативная часть – детально разработанное решение командующего на карте с пояснительной запиской к ней с отражением потенциально опасных объектов в зоне ответственности (ст. ст. 140, 141, 142, 144 НСШ).

Переводчик

Н.И.Варич

Согласно ст. 74 Временного наставления по подготовке и ведению военных действий ВС РФ, часть 3, Операции и боевые действия объединений видов и родов войск ВС РФ, 2010 год (далее – ВН ПВВД-3) после осознания задачи, оценки обстановки, командующий принимает решение, в котором определяет: замысел операции; задачи войскам. Основу решения составляет замысел, в котором определяются: направления сосредоточения основных усилий (главного и других ударов); способы выполнения оперативных задач; группировки войск и их оперативное построение (боевой порядок).

Статья 18 боевого Устава сухопутных войск РФ (приказ Министра обороны РФ от 04.02.2019 № 07, часть I (дивизия, бригада, полк) определяет, что управление военными частями (подразделениями) – это целенаправленная деятельность командиров, штабов по поддержанию постоянной боевой и мобилизационной готовности воинских частей (подразделений), подготовке их к выполнению поставленных задач, руководству воинскими частями (подразделениями) при выполнении задач в соответствии с назначением.

Управление воинскими частями (подразделениями) организуется и осуществляется из решения командира, которое включает: замысел боя (боевых действий); боевые задачи военным частям (подразделениям) элементов боевого порядка; основы взаимодействия, всестороннего обеспечения и управления.

Командир несет личную ответственность за принятые решения и выполнение поставленных задач. Он обязан в установленные сроки организовать выполнение задач, поставленных старшим командиром (начальником), руководить непосредственной подготовкой подчиненных воинских частей (подразделений) к боевым действиям, а также настойчиво и непрерывно руководить ими, добиваясь выполнения принятого решения.

Управление воинскими частями (подразделениями) командир осуществляет лично, через штаб, а также через своих заместителей, начальников родов войск и служб соединения (воинской части), в соответствии с действующим законодательством, приказами, распоряжениями, указаниями высших командующих (командиров, начальников), штабов, принятыми решениями и требованиями по обеспечению безопасности информации.

В ст. 65 ВН ПВВД-3 указано, что для управления войсками (силами) заблаговременно создается система управления (далее – СУ), которая представляет собой совокупность функционально взаимосвязанных между собой органов военного управления (командующие, командиры и штабы).

Статья 70 ВН ПВВД-3 возлагает ответственность за организацию СУ на начальника штаба. На основе указаний командующего и решения на операцию он принимает решение на организацию управления в операции.

Статья 126 НСШ определяет, что исходя из решения командующего, его указаний и поставленных подчиненным объединением, соединением и частям задач, штаб совместно с заместителями командующего, начальниками родов войск, отделов, планирует операцию.

Переводчик

Н.И.Варич

Согласно ст. ст. 1, 2 НСШ (Глава I, Основы работы штабов) штаб является основным органом управления войсками (силами) и предназначен для руководства их повседневной и боевой деятельностью в мирное и военное время. Свою работу штаб осуществляет из решений, приказов, директив и указаний командующего (командира), а также распоряжений высшего штаба.

Им принадлежит ведущая роль в подготовке и выполнении поставленных задач, проведении операций (боевых действий).

Согласно ст. 93 НСШ группа планирования огневого и ядерного поражения противника предназначена для планирования применения войск (сил) в интересах огневого (ядерного) поражения противника, выработки предложений в замысел и для завершения принятия решения командующего по огневому (ядерному) поражению противника.

В ст. ст. 140, 141, 142 НСШ указывается, что в ходе организации взаимодействия по вопросам огневого (ядерного) поражения противника согласовываются действия сил и средств при решении каждой оперативной задачи, а также вопросы их всестороннего обеспечения и порядка управления.

Непосредственное планирование огневого (ядерного) поражения противника в операции осуществляется в штабах объединений видов вооруженных сил, управлениях, отделах (отделениях) родов войск и специальных войск (служб) общевойсковых объединений. Оно является продолжением всеобщего планирования.

В процессе непосредственного планирования результаты общего планирования конкретизируются по задачам сил и средств огневого поражения видов вооруженных сил, родов войск и специальных войск. На его основе осуществляется детальная планировка огневого поражения противника.

Детальное планирование огневого (ядерного) поражения противника осуществляется в интересах постановки задач по огневому поражению противника непосредственно подчиненным силам и средствам. При этом задачи огневого поражения конкретизируются по целям, месту, времени, исполнителям, расходу боеприпасов, методам огневого поражения объектов, порядку управления и осуществления маневра, взаимодействию между разными силами и средствами, выполняющими общую огневую задачу.

Согласно ст. 77 Устава внутренней службы ВС РФ, утвержденного Приказом президента РФ «Об утверждении общевойсковых уставов Вооруженных Сил Российской Федерации» от 10.11.2007 № 1495, «в ходе выполнения боевых задач воинской частью (подразделением) командир (начальник), руководствуясь требованиями боевых уставов должен принимать меры по соблюдению норм международного гуманитарного права».

Таким образом, Пешков А.И. занимал соответствующую должность, связанную с исполнением организационно-распорядительных обязанностей полномочного командования, а следовательно, был военным должностным лицом и обязан лично соблюдать законы и обычаи войны, закрепленные в нормах международного гуманитарного права, в частности в Женевских

Переводчик

Н.И.Варич

конвенциях от 12.08.1949, Протоколе I и других международных договорах, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины.

По состоянию на 23.05.2024 ВС РФ продолжали ведение вооруженной агрессии против Украины, которая проводилась в форме стратегической операции ОГВ(с) ВС РФ. В условиях военно-стратегической обстановки, сложившейся по состоянию на 23.05.2024, организационно штатная структура ОГВ(с) ВС РФ предусматривала военных руководителей, в том числе ответственных за планирование и принятие решения о нанесении огневого поражения силами и средствами ОГВ(с) ВС РФ, к которым относились средства СТРГ № 3.

Так, согласно имеющейся информации, планирование применения сил и средств ОГВ(с) ВС РФ на следующие сутки происходит в присутствии командующего ОГВ(с) ВС РФ и начальника штаба – первого заместителя командующего ОГВ(с) ВС РФ по следующему алгоритму участия ответственных лиц:

Начальник разведки – заместитель начальника штаба по разведке разведывательного управления штаба ОГВ(с) ВС РФ Монетов С.П., получив разведывательную информацию, сформировал и доложил сформированный перечень объектов для планового огневого поражения противника на следующие сутки начальнику штаба – первому заместителю командующего ОГВ(с) ВС РФ Киму А.Р., который после согласования передал в Центр (объединенного, планирования и координации огневого поражения) ОГВ(с) ВС РФ.

В дальнейшем начальник штаба – первый заместитель командующего ОГВ(с) ВС РФ генерал-полковник Ким А.В., являясь представителем военного руководства, то есть лицом, уполномоченным решать вопросы военного планирования и управления по применению подчиненных ему воинских частей и подчиненных военнослужащих, получив разведывательную информацию от заместителя начальника штаба ОГВ(с) ВС РФ Монетова С.П. о целях на территории г. Харьков, которые предлагались для поражения, осознавая общественно опасный характер своего деяния, предусматривая наступление общественно опасных последствий в виде гибели и ранения гражданских лиц, повреждения гражданских объектов и желая наступления таких последствий, нарушая законы и обычаи войны, определенные нормами международного гуманитарного права, в не установленные следствием дату и время, но не позднее 22.05.2024, при неустановленных обстоятельствах поставил задачу начальнику Центра (объединенного планирования и координации огневого поражения) – заместителю командующего (по огневому поражению) ОГВ (с) ВС РФ – вице-адмиралу Пешкову А.И. по организации подготовки необходимых данных и предложений по огневому поражению г. Харькова, а именно печатного предприятия ООО «Фактор-Печать».

Во исполнение указанного замысла начальник Центра (объединенного, планирования и координации огневого поражения) – заместитель

Переводчик

Н.И.Варич

командующего (по огневому поражению) ОГВ (с) ВС РФ Пешков А.И., действуя умышленно, осознавая явную преступность предоставленного командующим приказа и собственных действий, предусматривая возможность наступления тяжелых последствий, в том числе гибели гражданского населения и повреждения гражданских объектов и желая их наступления, нарушая законы и обычаи войны, определенные нормами международного гуманитарного права, во исполнение совместного преступного умысла, в неустановленные дату и время, но не позднее 22.05.2024, при неустановленных обстоятельствах предоставил преступное указание начальнику управления (войск ПВО-ПРО) ОГВ (с) ВС РФ генерал-лейтенанту Цыганову А.А. подготовки и осуществления огневого поражения противника на следующие сутки по плановым целям в г. Харькове, а также нахождения средств поражения в дежурном режиме со временем их готовности к огневому поражению противника, в том числе средств ВКС – СТРГ.

В дальнейшем начальник управления войск ПВО-ПРО ОГВ (с) ВС РФ Цыганов А.А., осознавая обстоятельства существования международного вооруженного конфликта на территории Украины, а также свое непосредственное участие в боевых действиях, с целью реализации совместного преступного умысла, по предварительному сговору группой лиц с Кимом А.Р., Монетовым С.П., Пешковым А.И. и другими неустановленными военнослужащими ВС РФ, действуя умышленно, осознавая явную преступность отданного указания и собственных действий, осознавая общественно опасный характер своего деяния, предусматривая наступление общественно опасных последствий в виде гибели и ранения гражданских лиц, повреждения гражданских объектов и желая наступления таких последствий, нарушая законы и обычаи войны, определенные нормами международного гуманитарного права, в точно не установленные дату и время, но не позднее 22.05.2024, осуществил непосредственное управление через специально созданные вспомогательные пункты управления силами и средствами огневого поражения ВКС, а именно СТРГ.

После утверждения решения по осуществлению огневого поражения в части, касающейся СТРГ, довел боевым распоряжением конкретным подразделениям непосредственную боевую задачу на осуществление ракетного удара, в том числе характер цели, координаты цели, время нанесения удара, стартовые позиции, средство поражения – зенитные управляемые ракеты типа 5В55 зенитно-ракетного комплекса С-300.

После завершения планирования, в неустановленные дату и время, но не позднее 22.05.2024, Ким А.Р., получив доклад от начальника Центра (объединенного планирования и координации огневого поражения) заместителя командующего (по огневому поражению) ОГВ(с) ВС РФ Пешкова А.И., сформированную на основании разведывательной информации от начальника разведки – заместителя начальника штаба по разведке разведывательного управления штаба ОГВ(с) ВС РФ Монетова С.П. и начальника управления

Переводчик

Н.И.Варич

(войск ПВО -ПРО) ОГВ (с) ВС РФ Цыганова А.А., с целью реализации совместного преступного умысла, в точно не установленную дату и время, но не позднее 22.05.2024, при неустановленных обстоятельствах принял окончательное решение, подписав подготовленное штабом боевое распоряжение на выполнение соответствующей боевой задачи, в которой определил замысел операции, основы взаимодействия, всех видов обеспечения и управления, конкретные цели для огневого поражения, силы, средства и время нанесения конкретных ударов.

Так, в не установленное досудебным следствием время, но не позже 10 ч. 00 мин. 23.05.2024 (более точно установить время в ходе проведения досудебного расследования не оказалось возможным), начальником штаба – первым заместителем командующего ОГВ(с) ВС РФ Кимом А.Р. принято решение о нанесении ракетного удара с использованием 3 зенитных управляемых ракет типа 5В55, из числа сил и средств СТРГ № 3, по производственным объектам печатного предприятия ООО «Фактор-Печать», расположенного по адресу: г. Харьков, Основянский район, ул. Печатная, д. 51.

За время вооруженной агрессии РФ подразделения Вооруженных Сил Украины и/или другие военные формирования, а также военная техника на территории производственных объектов печатного предприятия ООО «Фактор-Печать» не находились и в военных целях данный объект не использовался, в связи с чем он не был военным объектом по своему использованию или назначению.

Вице-адмирал Пешков А.И., генерал-лейтенант Цыганов А.А., полковник Монетов С.П., действуя умышленно, осознавая явную преступность приказа, отданного генерал-полковником Кимом А.Р., и собственных действий, осознавая общественно опасный характер своего действия, предусматривая наступление общественно опасных последствий в виде гибели и ранения гражданских лиц, повреждения гражданских объектов и желая наступления таких последствий, нарушая законы и обычаи войны, определенные нормами международного гуманитарного права, обеспечили исполнение указанного боевого распоряжения путем руководства подчиненными им силами и средствами.

Данные лица, действуя в условиях вооруженного конфликта и в непосредственной связи с ним, вопреки вышеуказанным международным нормам, которые РФ ратифицировала и обязалась выполнять, были осведомлены о характере целей, подлежащих огневому поражению, осознавали, что в результате ракетного удара могут пострадать гражданские лица, не участвующие в вооруженном конфликте, и пренебрегая этими обстоятельствами, умышленно, по предварительному сговору группой лиц, при не установленных следствием обстоятельствах приняли решение о нанесении ракетного удара.

23 мая 2024 года в не установленное досудебным следствием время, но не позднее 10 ч. 00 мин., во исполнение боевого приказа генерал-полковника

Переводчик

Н.И.Варич

Кима А.Р., не установленные органом досудебного расследования военнослужащие СТГ № 3, образованной из состава 568 зрп (в/ч 28042, 76 дивизии ПВО и 14 А ВВС и ПВО), под руководством неустановленного лица (командира тактической группы), осуществлявшего непосредственно управление и контроль выполнения боевого задания, со стартовых позиций в районе населенных пунктов Строитель, Гремячее, Шляхово и Шеино Белгородской области РФ, совершив с помощью ЗРК С-300 пуск 3 зенитных управляемых ракет типа 5В55, нанесли огневое поражение по определенному объекту – ООО «Фактор-Печать» по адресу: г. Харьков, ул. Печатная, д. 51.

Указанное огневое поражение привело к гибели 7 гражданских лиц и 9 получили телесные повреждения разной степени тяжести.

Кроме того, в результате осуществленных ракетных ударов печатное предприятие ООО «Фактор-Печать» понесло существенные материальные и инфраструктурные потери, которые существенно нарушили его деятельность. Значительный вред причинен имуществу печатного предприятия, поскольку оно специализировалось на печати учебной и методической литературы и обеспечивало изготовление школьных учебников, печать рабочих тетрадей и пособий, материалы для учителей и преподавателей и продукцию для университетов и курсов Украины, произведения современных украинских авторов, переиздание классики.

Данный объект гражданской инфраструктуры по состоянию на 23.05.2024 не относился к объектам военного характера, уничтожение его не было вызвано военной необходимостью и не предоставило военное преимущество.

«Фактор-Печать» – крупнейший в Украине полиграфический комплекс полного цикла по изготовлению газетно-журнальной и книжной продукции. Потенциал производственных мощностей предприятия позволяет издавать около 50 млн книг в твердых и мягких переплетах, 100 млн журналов и 300 млн газет в год.

Уничтожение производственных мощностей предприятия в военное время существенно ослабило культурную устойчивость общества, затормозило образовательный процесс и продемонстрировало намерение РФ воевать не только с людьми, но и с языком нации, ее литературой и будущими поколениями, что свидетельствует о целенаправленном посягательстве на культурное наследие Украины.

При планировании и осуществлении нападения соучастники осознавали, что использованное ими средство поражения, учитывая его тактико-технические характеристики, а также месторасположение объекта нападения и его функциональное назначение, повлечет потери жизни среди гражданского населения, ранения гражданских лиц и вред гражданским объектам, которые будут чрезмерными относительно конкретного и непосредственного военного превосходства, которого предполагалось достичь.

Учитывая вышеизложенное, Пешков А.И., действуя умышленно, по предварительному сговору группой лиц с Кимом А.Р., Цыгановым А.А.,

Переводчик

Н.И.Варич

Монетовым С.П. и другими военнослужащими ВС РФ, осознавая явную преступность своих действий, тяжких последствий и желая их наступления, отдав преступное указание начальнику управления (войск ПВО-ПРО) ОГВ(с) ВС РФ генерал-лейтенанту Цыганову А.А. по подготовке и осуществлению огневого поражения противника на следующие сутки по плановым целям в г. Харькове, а также нахождение средств поражения в дежурном режиме со временем их готовности к огневому поражению противника, в том числе средств ВКС-СТРГ, организовал и обеспечил осуществление ракетного удара по применению ЗРК С-300 по гражданскому объекту г. Харькова, сопряженного с умышленным убийством и ранением гражданских лиц, совершил нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, в частности, предусмотренных ст. ст. 48, 51, 52, 57, 85 ч. 3 п. «б» Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12.08.1949, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол 1) от 08.06.1977.

Таким образом, гражданин Российской Федерации Пешков Александр Игоревич, 13.10.1972 г.р., обоснованно подозревается в нарушении законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, сопряженном с умышленным убийством, совершенном по предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 438 УК Украины (в редакции статьи, действующей на момент совершения уголовного правонарушения).

Следователь следственного отдела
УСБУ в Харьковской области
капитан юстиции

Ирина БЫСТРИЦКАЯ

«СОГЛАСОВАНО»

Прокурор отдела противодействия преступлениям,
совершенным в условиях вооруженного конфликта,
Харьковской областной прокуратуры

Николай ГАРМАШ

Переводчик

Н.И.Варич

ПОВІСТКА

про виклик

Кому: Пешкову Олександр Ігоровичу, 13.10.1972 р.н.

(ім'я (найменування) особи, яка викликається)

Куди: РФ, Мурманська обл., м. Полярний, вул. Душенова, б. 6, кв. 3

У відповідності до ст.ст. 133, 135 Кримінального процесуального кодексу України, Ви викликаєтесь до слідчого відділу УСБ України в Харківській області, за адресою м. Харків, вул. Мироносицька, 2. (засоби зв'язку: +38(057)-700-16-61, електронна поштова скринька usbu_khr@ssu.gov.ua)

(найменування та адреса установи, до якої здійснюється виклик, номер телефону чи інших засобів зв'язку)

на «12» год. «00» хв. «8» квітня 2026 року для вручення Вам повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, а також участі в допиті

(процесуальна дія (дії) для участі в якій викликається особа)

у кримінальному провадженні №12024221140000607 від 23.05.2024

(найменування (номер) кримінального провадження, в якому здійснюється виклик)

в якості підозрюваного.

(процесуальний статус, в якому перебуває викликана особа)

Відповідно до ст. 139 КПК України, якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду. Також у даному випадку до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Відповідно до ст. 138 КПК України, поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Виклик здійснив:

**Слідчий 1-го відділення СВ
УСБУ в Харківській області
капітан юстиції**

Ірина БИСТРИЦЬКА

(лінія відриву)

Розписка про отримання повістки

Повістку про виклик _____
на «__» год. «__» хв. «__» _____ 20__ р. до _____
отримав(ла).

«__» _____ 20__ р. _____ (_____)
(підпис) (прізвище та ініціали)

ПОВІСТКА

про виклик

Кому: Пешкову Олександр Ігоровичу, 13.10.1972 р.н.
(ім'я (найменування) особи, яка викликається)

Куди: РФ, Мурманська обл., м. Полярний, вул. Душенова, б. 6, кв. 3

У відповідності до ст.ст. 133, 135 Кримінального процесуального кодексу України, Ви викликаєтесь до слідчого відділу УСБ України в Харківській області, за адресою м. Харків, вул. Мироносицька, 2. (засоби зв'язку: +38(057)-700-16-61, електронна поштова скринька usbu_khr@ssu.gov.ua)

(найменування та адреса установи, до якої здійснюється виклик, номер телефону чи інших засобів зв'язку)

на «12» год. «00» хв. «10» квітня 2026 року для вручення Вам повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, а також участі в допиті

(процесуальна дія (дії) для участі в якій викликається особа)

у кримінальному провадженні №12024221140000607 від 23.05.2024

(найменування (номер) кримінального провадження, в якому здійснюється виклик)

в якості підозрюваного.

(процесуальний статус, в якому перебуває викликана особа)

Відповідно до ст. 139 КПК України, якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду. Також у даному випадку до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Відповідно до ст. 138 КПК України, поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрадження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Виклик здійснив:

**Слідчий 1-го відділення СВ
УСБУ в Харківській області
капітан юстиції**

Ірина БИСТРИЦЬКА

(лінія відризу)

Розписка про отримання повістки

Повістку про виклик _____
на «__» год. «__» хв. «__» _____ 20__ р. до _____

отримав(ла).

«__» _____ 20__ р. _____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

П О В І С Т К А

про виклик

Кому: Пешкову Олександрю Ігоровичу, 13.10.1972 р.н.
(ім'я (найменування) особи, яка викликається)

Куди: РФ, Мурманська обл., м. Полярний, вул. Душенова, б. 6, кв. 3

У відповідності до ст. ст. 133, 135 Кримінального процесуального кодексу України, Ви викликаєтесь до слідчого відділу УСБ України в Харківській області, за адресою м. Харків, вул. Мироносицька, 2, (засоби зв'язку: +38(057)-700-16-61, електронна поштова скринька usbu_khr@ssu.gov.ua)
(найменування та адреса установи, до якої здійснюється виклик, номер телефону чи інших засобів зв'язку)

на «12» год. «00» хв. «4» квітня 2026 року для вручення Вам повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, а також участі в допиті
(процесуальна дія (дії) для участі в якій викликається особа)

у кримінальному провадженні №12024221140000607 від 23.05.2024
(найменування (номер) кримінального провадження, в якому здійснюється виклик)

в якості підозрюваного.

(процесуальний статус, в якому перебуває викликана особа)

Відповідно до ст. 139 КПК України, якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду. Також у даному випадку до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Відповідно до ст. 138 КПК України, поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Виклик здійснив:

**Слідчий 1-го відділення СВ
УСБУ в Харківській області
капітан юстиції**

Грина БИСТРИЦЬКА

(лінія відбитку)

Розписка про отримання повістки

Повістку про виклик _____
на «__» год. «__» хв. «__» _____ 20__ р. до _____

отримав(ла).

«__» _____ 20__ р. _____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

П О В Е С Т К А

О ВЫЗОВЕ

Кому: Пешкову Александру Игоревичу, 13.10.1972 г.р.
(имя (наименование) вызываемого лица)

Куда: РФ, Мурманская обл., г. Полярный, ул. Душенова, д. 6/7, кв. 3
(адреса особи, яка викликається)

В соответствии со ст.ст. 133, 135 Уголовного процессуального кодекса Украины, Вы вызываетесь в следственный отдел УСБ Украины в Харьковской области, по адресу: г. Харьков, ул. Мироносицкая, дом. 2, (средства связи: н.т. +38(057)-700-16-61, эл. ящик usbu_khr@ssu.gov.ua)

(наименование и адрес учреждения, в которое осуществляется вызов, номер телефона или других средств связи)
на «12» ч. «00» мин. "1" апреля 2026 года, для вручения Вам уведомления о подозрении в совершении уголовного правонарушения и допроса Вас в качестве подозреваемого в уголовном производстве №12024221140000607 от 23.05.2024

(наименование (номер) уголовного производства, в котором осуществляется вызов)

в качестве

подозреваемого

(процессуальный статус, в котором находится вызванное лицо)

Согласно ст. 139 УПК Украины, если подозреваемый, обвиняемый, свидетель, потерпевший, гражданский ответчик, который был в установленном УПК Украины порядке вызван (в частности, подтверждение получения им повестки о вызове или ознакомление с ее содержанием другим путем), не явился без уважительных причин или не сообщил о причинах своего неприбытия, на него налагается денежное взыскание в размере: от 0,25 до 0,5 размера минимальной заработной платы – в случае неприбытия по вызову следователя, прокурора; от 0,5 до 2 размеров минимальной заработной платы – в случае неприбытия по вызову следственного судьи, суда. Также в данном случае к подозреваемому, обвиняемому, свидетелю, может быть применен повод. За злостное уклонение от явки свидетель потерпевший несут ответственность, установленную законом.

В соответствии со ст. 138 УПК Украины, уважительными причинами неприбытия человека по вызову являются:

- 1) задержание, содержание под стражей или отбывание наказания;
- 2) ограничение свободы передвижения в результате действия закона или судебного решения;
- 3) обстоятельства непреодолимой силы (эпидемии, военные события, стихийные бедствия или другие подобные обстоятельства);
- 4) отсутствие лица в месте жительства в течение длительного времени в результате командировки, путешествия и т.п.;
- 5) тяжелая болезнь или пребывание в учреждении здравоохранения в связи с лечением или беременностью при невозможности временно покинуть это заведение;
- 6) смерть близких родственников, членов семьи или других близких лиц или серьезная угроза их жизни;
- 7) несвоевременное получение повестки о вызове;
- 8) другие обстоятельства, объективно исключающие появление лица по вызову

Вызов осуществил:

Следователь 1 отделения следственного отдела

УСБУ в Харьковской области

капитан юстиции

Ирина БЫСТРИЦКАЯ

(линия отрыва)

Расписка о получении повестки

Повестку о вызове для получения уведомления о подозрении в совершении уголовного правонарушения, допроса в качестве подозреваемого на « » ч. « » мин. « » 2026 года в следственный отдел УСБУ в Харьковской области получил.

« » 20 г.

(подпись)

(фамилия и инициалы)

П О В Е С Т К А

О ВЫЗОВЕ

Кому: Пешкову Александру Игоревичу, 13.10.1972 г.р.

(имя (наименование) вызываемого лица)

Куда: РФ, Мурманская обл., г. Полярный, ул. Душенова, д. 6/7, кв. 3

(адреса особи, яка викликається)

В соответствии со ст.ст. 133, 135 Уголовного процессуального кодекса Украины, Вы вызываетесь в следственный отдел УСБ Украины в Харьковской области, по адресу: г. Харьков, ул. Мироносицкая, дом. 2, (средства связи: н.т. +38(057)-700-16-61, эл. ящик usbu_khr@ssu.gov.ua)

(наименование и адрес учреждения, в которое осуществляется вызов, номер телефона или других средств связи)

на «12» ч. «00» мин. "20" апреля 2026 года, для вручения Вам уведомления о подозрении в совершении уголовного правонарушения и допроса Вас в качестве подозреваемого в уголовном производстве №12024221140000607 от 23.05.2024

(наименование (номер) уголовного производства, в котором осуществляется вызов)

в качестве

подозреваемого

(процессуальный статус, в котором находится вызванное лицо)

Согласно ст. 139 УПК Украины, если подозреваемый, обвиняемый, свидетель, потерпевший, гражданский ответчик, который был в установленном УПК Украины порядке вызван (в частности, подтверждение получения им повестки о вызове или ознакомление с ее содержанием другим путем), не явился без уважительных причин или не сообщил о причинах своего неприбытия, на него налагается денежное взыскание в размере: от 0,25 до 0,5 размера минимальной заработной платы – в случае неприбытия по вызову следователя, прокурора; от 0,5 до 2 размеров минимальной заработной платы – в случае неприбытия по вызову следственного судьи, суда. Также в данном случае к подозреваемому, обвиняемому, свидетелю, может быть применен повод. За злостное уклонение от явки свидетель потерпевший несут ответственность, установленную законом.

В соответствии со ст. 138 УПК Украины, уважительными причинами неприбытия человека по вызову являются:

- 1) задержание, содержание под стражей или отбывание наказания;
- 2) ограничение свободы передвижения в результате действия закона или судебного решения;
- 3) обстоятельства непреодолимой силы (эпидемии, военные события, стихийные бедствия или другие подобные обстоятельства);
- 4) отсутствие лица в месте жительства в течение длительного времени в результате командировки, путешествия и т.п.;
- 5) тяжелая болезнь или пребывание в учреждении здравоохранения в связи с лечением или беременностью при невозможности временно покинуть это заведение;
- 6) смерть близких родственников, членов семьи или других близких лиц или серьезная угроза их жизни;
- 7) несвоевременное получение повестки о вызове;
- 8) другие обстоятельства, объективно исключаяющие появление лица по вызову

Вызов осуществил:

Следователь 1 отделения следственного отдела

УСБУ в Харьковской области

капитан юстиции

Ирина БЫСТРИЦКАЯ

(линия отрыва)

Расписка о получении повестки

Повестку о вызове для получения уведомления о подозрении в совершении уголовного правонарушения, допроса в качестве подозреваемого на «__» ч. «__» мин. «__» 2026 года в следственный отдел УСБУ в Харьковской области получил.

«__» _____ 20__ г.

(подпись)

(фамилия и инициалы)

П О В Е С Т К А

О ВЫЗОВЕ

Кому: Пешкову Александру Игоревичу, 13.10.1972 г.р.

(имя (наименование) вызываемого лица)

Куда: РФ, Мурманская обл., г. Полярный, ул. Душенова, д. 6/7, кв. 3

(адреса особи, яка викликається)

В соответствии со ст. ст. 133, 135 Уголовного процессуального кодекса Украины, Вы вызываетесь в следственный отдел УСБ Украины в Харьковской области, по адресу: г. Харьков, ул. Мироносицкая, дом. 2, (средства связи: н.т. +38(057)-700-16-61, эл. ящик usbu_khr@ssu.gov.ua)

(наименование и адрес учреждения, в которое осуществляется вызов, номер телефона или других средств связи)

на «12» ч. «00» мин. "2" апреля 2026 года, для вручения Вам уведомления о подозрении в совершении уголовного правонарушения и допроса Вас в качестве подозреваемого в уголовном производстве №12024221140000607 от 23.05.2024

(наименование (номер) уголовного производства, в котором осуществляется вызов)

в качестве

подозреваемого

(процессуальный статус, в котором находится вызванное лицо)

Согласно ст. 139 УПК Украины, если подозреваемый, обвиняемый, свидетель, потерпевший, гражданский ответчик, который был в установленном УПК Украины порядке вызван (в частности, подтверждение получения им повестки о вызове или ознакомление с ее содержанием другим путем), не явился без уважительных причин или не сообщил о причинах своего неприбытия, на него налагается денежное взыскание в размере: от 0,25 до 0,5 размера минимальной заработной платы – в случае неприбытия по вызову следователя, прокурора; от 0,5 до 2 размеров минимальной заработной платы – в случае неприбытия по вызову следственного судьи, суда. Также в данном случае к подозреваемому, обвиняемому, свидетелю, может быть применен повод. За злостное уклонение от явки свидетель потерпевший несут ответственность, установленную законом.

В соответствии со ст. 138 УПК Украины, уважительными причинами неприбытия человека по вызову являются:

- 1) задержание, содержание под стражей или отбывание наказания;
- 2) ограничение свободы передвижения в результате действия закона или судебного решения;
- 3) обстоятельства непреодолимой силы (эпидемии, военные события, стихийные бедствия или другие подобные обстоятельства);
- 4) отсутствие лица в месте жительства в течение длительного времени в результате командировки, путешествия и т.п.;
- 5) тяжелая болезнь или пребывание в учреждении здравоохранения в связи с лечением или беременностью при невозможности временно покинуть это заведение;
- 6) смерть близких родственников, членов семьи или других близких лиц или серьезная угроза их жизни;
- 7) несвоевременное получение повестки о вызове;
- 8) другие обстоятельства, объективно исключаящие появление лица по вызову

Вызов осуществил:

Следователь 1 отделения следственного отдела

УСБУ в Харьковской области

капитан юстиции

Ирина БЫСТРИЦКАЯ

(линия отрыва)

Расписка о получении повестки

Повестку о вызове для получения уведомления о подозрении в совершении уголовного правонарушения, допроса в качестве подозреваемого на «__» ч. «__» мин. «__» 2026 года в следственный отдел УСБУ в Харьковской области получил.

«__» _____ 20__ г.

(подпись)

(фамилия и инициалы)